

hằng đêm tôi vẫn cầu nguyện "Cúi xin Chúa ban cho bố của chúng con được ơn trông cậy, bền đỗ cùng Chúa cho đến hơi thở cuối cùng; xin ban cho sức khỏe để được an hưởng vui vầy cùng con cháu. Xin Chúa cho anh chị em chúng con luôn thương yêu, hòa thuận với nhau, con cháu thảo hiền theo gương ông bà cha mẹ". Cầu xin những điều này tôi chỉ muốn nói thay lời của bố, trước khi lìa khỏi cõi tạm này, để thanh thản ra đi, không luyến tiếc những gì là vật chất tạm bợ, mà chỉ mang theo tình thương vô bờ, chưa bao giờ phai tàn khi đã hy sinh, thương yêu và hết lòng vì gia đình, vì con, vì cháu.

Ngô Lâm Viên

32 XUÂN ẤT MÙI 2015

Chiếc áo xanh

Trên chuyến xe Miền Tây đi Thành phố
Lòng bồi hồi gấp lại chiếc áo xanh
Màu áo ngày xưa mỗi khi hò hẹn
Em thường mặc vào cho đẹp lòng anh.

Từ đất nước không còn chinh chiến nữa
Ta quen nhau thơ thẩn góc sân trường
Tương lai mình mờ dần theo bóng tối
Nên tìm quên trong ngày tháng yêu đương.

Bâng khuâng anh cùng em soạn giáo án
Đôi tay dài thơm mái tóc trầm hương
Ôi sóng mắt đưa hồn người lãng mạn
Tình mặn nồng trăng gió cũng vấn vương.

Ngày lên lớp, cuối tuần đi lao động
Con kính ta đào nước có chảy qua?
Đêm về đến lớp Bình dân học vụ
Quên nhạc nhàn bên chiếc bóng Hằng Nga.

Em còn nhớ Xương, Sơn và Liên, Nguyệt
Cặp ba người cứ mãi khúc liên hoan
Dâu ai biết mình cười trong nước mắt
Khi cuộc đời là những nỗi trái ngang.

Rồi một hôm, theo dấu chân định mệnh
Lặng lẽ lên đường bỏ lại quê hương
Xa người thân yêu không lời từ biệt
Ôm trái tim tan nát mỗi bước đường.

Ta mất dấu nhau kể từ dạo đó
Tìm lại lối xưa, người đã xa rồi
Có khi nào tình cờ mình gặp lại
Chiếc áo xanh tha thiết mãi một đời.

Long Xuyên, 15/7/2014

Vân Phi